

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

S prilogo „Domoljub“.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIII.

V Celovcu, 1. junija 1904.

Štev. 22.

Vabilo

k

14. letnemu občnemu zboru

katoliško-političnega in gospodarskega društva

za Slovence na Koroškem,

ki se bode vršil

v četrtek dné 9. junija 1904

v Celovcu

v dvorani rokodelskih pomočnikov.

Začetek ob 2. uri popoldne.

Vspored:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo odbora.
3. Zapisovanje novih udov in vplačevanje letnih doneskov.
4. Volitev novega odbora in dveh pregledovalcev računov.
5. Govor o naših političnih in národnih razmerah.
6. Govor o izpolnitvi naše gospodarske organizacije.
7. Govor o naši društveni in družabni organizaciji.
8. Razne razprave, predlogi in nasveti.

K temu shodu uljudno vabimo vse ude političnega društva in tiste slovenske rodoljube, ki se želijo zborovanja udeležiti in smejo z dovoljenjem odbora od udov vpeljani biti. **Odbor.**

Gospodarska zadruga.

3. Vojaščina in kmetske zadruge.

Leta 1888. že je sklicalo poljedelsko ministertvo enketo (posvetovanje), ki se je posvetovala, kako bi se dalo prevzeti po zadrugah oskrbovanje vojaščine. Enketa je priporočala, naj se zidajo skladišča in nakupi potrebnih čistilnih strojev. Minulo je pa deset let, predno so gospodarji izvedeli, kar se je tedaj bilo sklenilo. Enketa je tirjala (1888), da naj vojaščina ne razpisuje ofertov, naj se oskrbovanje ne oddaja le tistemu, ki napravi najnižjo

ponudbo, marveč naj vojaščina stavi ceno in po ti ceni naj oddaja producentom (kmetom) oskrbovanje.

Ta način menda ni bil dobro premišljen. Če bi se oferti razpisavali in nabavljanje potrebščin oddajalo le tistim, ki ga dajo ceneje, ga naši producenti nikoli ne bodo dobili, ker bodo Ogrin njihovi prekupei delali ceneje ponudbe. A da bi vojaščina sama stavila ceno, je le tudi nemogoče.

To vprašanje je težavno: kako nastaviti pravične cene? Žitne cene se gibljejo kakor valovi od tedna do tedna, včasih pride vihar, ki jih vzdigne, potem se vsa višava zopet podre v globine — torej, kako najti pravičnih cen?

C. k. generalleutenant Rökenzaun je enketo pozval, naj ona določi nekatera načela, ki bodo merodajna za ceno žita.

Enketa žal ti tirjatvi ni mogla ugoditi, ker ni našla ključa ti zagonetki. Določil se je poseben komite, ki bi se naj o tem posvetoval in sklepal — a žal, da ta komite ni storil ničesar.

L. 1893. je vojaško ministertvo izdalo nekaj določb, po katerih se morajo ravnati oskrbniki vojaških skladišč pri nabavljanju raznih potrebščin.

1. Oskrbniki se morajo v prvi vrsti ozirati na kmetska društva, na zadruge, in jemati blago od njih.

2. Zadrugam se mora javiti, koliko vojaščina potrebuje in od njih sprejemati ponudbe še predno se nabavljanje splošno razpiše.

3. Kmetje naj oddajajo vojaščini le lastne pridelke; naj se kmetom pomaga, da bodo svoje pridelke ponujali po zadrugah, ker se le po ti poti zabrani, da ne bodo kateri nakupovali in vozili vojaščini.

L. 1901. je bilo pri poljedelskem ministertvu znova posvetovanje o oskrbovanju vojaščine neposredno po kmetskih producentih. Zastopniki zadrug so pri ti priložnosti izražali svoje prepričanje, da se dá vojaščina najboljšo oskrbovati po združnih zvezah. Zadrugne zveze so ugovarjale proti prostemu nakupovanju. Vojaški okrbniki namreč zdaj kupujejo po dnevnih cenah od vsakogar, ki jim pripelje ovsu ali rži. Zadrugne zveze na Nižje-Avstrijskem in Češkem so proti temu ugovarjale, ker tako začenjajo posestniki samim sebi delati konkurenco, kar jih demoralizuje, in zadrugam delajo veliko škodo. Zadrugni zastopniki so tudi prepričanja, da je tako prosto nakupovanje le premija kmetom, ki zadrugam nočejo pristopiti. Sev:

posestnik, ki neposredno oddá žito vojaščini, si prihrani režijo, ki jo mora sicer pustiti zadrugi, a pravico oskrbovanja vojaščine so si priborila društva, in zato ne gre, da se društvena pravica daje drugim. Neposredno oskrbovanje je v prid tudi le tistim, ki so tik mest, ali ki imajo velika posestva, mali posestniki, od vojaških hramov daleč proč stanujoči, pa ne morejo neposredno tja. Tisti posestniki, ki so tik velikih mest, svoje pridelke itak boljše prodajo — in lahko prodajo, zato je le pravično, da se oskrbovanje vojaščine ne prepušča tem, marveč veliki večini, — ki je v zadrugah združena.

Zastopnik zadrugne zveze na Češkem je v soglasji s kulturnim svetom Češke predlagal: „V krajih, kjer so se že napravila skladišča, naj vsako leto po žetvi vojaščina vpraša pri zadrugah, koliko žita bi mogle vojaščini oddati. Kjer pa zadrug ni, naj se érar obrne do posojilnic in kmetijskih družb ter društev. Neposredno od kmetov naj se ne kupuje. V krajih, kjer je več veleposestev, naj se določen del prihrani malim kmetom, da ne bo ta ugodnost le večjim v prid.“

Nižje-Avstrijska zadrugna zveza je predlagala, naj vojaščina zvezi do 15. avgusta napové, katere množine žita potrebuje. Zadruga naj po močeh to oskrbovanje prevzame; kar zadruga ne zamorejo, naj se še le pozneje razpiše. Nadalje je ta zveza tirjala, da se pogodbe z vojaščino naj sklepajo v treh obrokih, začetkom avgusta, začetkom januarja in koncem marca meseca. Pri ti razdelitvi bi bilo kmetom mogoče v cenah ravnati se po splošnem žitnem trgu. „Ker je na Nižje-Avstrijskem že dosti zadrug, naj vojaščina ne kupuje več neposredno.“

Drugi zastopniki: iz Štajerske, Galicije, in Koroške pa so naglašali, da v nekaterih deželah ni skladišč in da je bilo prosto nakupovanje ugodno za posestnike. S cenami ljudje niso bili zadovoljni.

Oskrbovanja vojaščine so se zadruga živahno poprijele, in oskrbniki vojaških skladišč so šli zadrugam dosti na roko. A vojaška oskrbnitva so se zadnji čas bolj ozirala na posamezne posestnike, kakor na zadruga, sklicevaje se na bavarske razmere. Na Bavarskem vojaščina kupuje po raznih cenah, ter na dotičnem mestu prevzame kupljeno blago. Pri nas pa se blago sprejema le v vojaških skladiščih, zato se velik del kmetov ne more udeleževati tega oskrbovanja. Če vojaščina v vojaškem hramu ponuja le krajevno ceno, potem

Podlistek.

Višarski romarji.

Sv. Višarje, dné 25. maja.

„Na svete Višarje se bomo spustili, Mariji Devici se priporočili.“

Tako so zapeli dragi nam rojaki, bratje Slovenci iz zelene Štajerske, Koroške in Kranjske in se podali na božjo pot, proti sv. Višarjam. Po različnih potih so v pretečenem tednu srečno dospeli semkaj na goro. Kot prvi so se poklonili dné 17. maja zjutraj Celjani Materi božji. Prišli so bili čez Kamnik na goro sv. Jošta, kjer so se jim pridružili Kranjci. Ta procesija je bila ena največjih, štela je nad 1000 do 1500 romarjev, in tudi ena najkrasnejših. Po slovesnem sprejemu so pri vходу pričeli tako krasno prepevati Marijine pesmi, da so bili ginjeni vsi. Ni bilo človeka, kateremu bi ne bila zalesketala solza v očeh, ko mu je zadonela na uho prelepa romarska pesem:

„Prosi Marija za nas,
Na Višarjih stanuješ,
V nebesih kraljuješ,
Prosi Marija za nas.“

Tu se je pokazalo, da je slovensko ljudstvo še verno, zakaj tako ganljivih prizorov med tujimi národi iščeš zastoj. Skoro ves popoldan se je razlegalo krasno petje po cerkvi in ko se je zmračilo, smo imeli po pridigi drug ganljivi prizor. Vsi romarji so si bili prižgali male svečice, pozdignili jih in kakor iz enega grla zadonela je zdajci po

lepo razsvetljeni cerkvi zopet prelepa romarska pesem:

„Oče in mati so nas prosili,
Da bi Mariji jih priporočili.
Na svete Višarje se bomo spustili
Mariji Devici jih priporočili.“ itd.

in začela se je viti lepa, veličastna procesija okoli Marijinega altarja. Kdo je bil brez solz? Mogoče edini kamen v zidu. Po končanem obhodu okoli altarja so se romarji podali na plano pred župnišče. Gredé in tamkaj je pel njih vodja rožnivenec in ljudstvo je navdušeno odgovarjalo.

Spomin na pobožne romarje iz zelene Štajerske ostal nam bode vedno živ.

Tudi iz Klavžeta je dospelo letos kakih 100 romarjev semkaj na sv. Višarje. Dné 18. maja so prišli Podjunčani, kakih 350 do 400. Podjunska procesija je bila v primeru z drugimi leti jako velika. Zopet tolažljivo dejstvo za nas, ki dokazuje, da versko prepričanje med našim ljudstvom narašča, ž njim pa gotovo tudi národna zavest. Podjunčani, ki ste bili tukaj na sveti gori, „enega duha in en'ga srca“, pokažite to tudi doma seobno pri volitvah. Takrat bodite „slovenskega duha in slovenskega srca“.

Dné 20. maja zjutraj smo sprejeli na sv. Višarjah drage nam sobrate iz bele Ljubljane in Cerknice; bilo jih je okoli 400. Popoldan je prišla četrta procesija: Štajerci iz Slovenjega Gradca, katerih je bilo okoli 600. Vsi, ki smo bili na gori, Korošci in Kranjci, smo jim šli naproti ter jih prav navdušeno pozdravili. Pri vходу — ki ga je vodil cel višarski kapitelj — so došli romarji peli litanije s prekrasno pesmijo:

„Bodi pozdravljena, sveta Marija,
svetega Jožefa si tovarišija,
lilija bela, v rajcu cvetela,
prosi višarska Marija za nas.“

V mraku so bile po navadi večernice, pri katerih so vsi zbrani romarji več Marijinih pesmij zapeli.

Vseh romarjev skupaj je bilo nad 3000. K sv. obhajilu jih je pristopilo blizu 2500. Živeli Slovenci-romarji! Le tako naprej!

Zadnje osem dni smo imeli skoraj vedno vedro nebo, samo nekoliko soparno je bilo včasih. Solnce je jako gorko pripekalo in spravilo nepričakovano veliko snega. Tudi mraza ne čutimo več!

Delavnik papeža Pija X.

opisuje rimski dopisnik v listu „Figaro“ tako-le: „Pij X. vstaja zgodaj, se usede kmalu na delo in ostaja pri istem rad brez vsakega moteža. Do desete in dostikrat enajste ure sedeva za svojo pisalno mizo, in potem daje potrebne avdijence. Do čim je bil preje često državni tajnik sprejet v avdijenco med deveto in deseto uro, dohaja sedaj pozneje, da se ne pretrgava dopoldansko delo. Kardinal Merri del Val prihaja še-le proti dvanajsti uri poročat, in večkrat se zgodi, da povabi sveti Oče državnega tajnika na obed, da more ž njim nadaljevati pogovor o poslovanju. V tem slučaju je pri obedu navzoč samo Monsignor Bressan, tajnik Pija X., ki se udeležuje pogovora. Popoldanske avdijence se vrše poprej, da ima papež na razpolago daljši večer, a ne za šetnjo in počitek; kajti že ob štirih se umika v svojo delavnico, kjer ostaja do devete ure. Edini počitek mu je čitanje brevija.

se zadruga oskrbovanja ne morejo več lahko udeleževati. Vzemimo skladišče ali zaloga je v Velikovicu. Če vojaščina oves tam prevzame po 6, je stvar vsa druga, kakor v vojaškem hramu v Celovcu, kajti voznja stane: voz v Sinčovas 15, skladišče na železnico 2, voznina v Celovec 15, voznina v vojaški hram 11, vkup 53, to je 9% vrednosti, ali dvakrat toliko, kot zadruga more sploh zaslužiti. Zato se pri nas ne morejo posnemati Bavarske razmere.

Določevanje cene je pri tej reči sevé najvažnejša stvar. Če so cene neugodne, zadruga ne bodo mogle več delovati. In velika težava je prejemati za vse leto. Vzemimo slučaj: Celovski vojaški hram razpiše 40 vagonov ovsu (polovico, druga polovica ostane še ogerskim liferantom). Trгоvec, ki je doslej ta oves dajal, ga je takoj, ko je z vojaščino sklenil pogodbo, recimo po 6:20, na Ogorskem kupil po 5:90 franko Celovec, 40 vagonov za celo leto razdeljeno po dogovoru. Trгоvec je zdaj oskrbljen: on je véteraj znal za žitno ceno, do danes se ni predručevala in z dvema pismi je zaslužil 1600 kron brez skladišča in brez hlapcev, brez dela pri sprejemanju žita. Ako zadruga v avgustu napravi pogodbo recimo tudi po 6:20, in cena se v teku leta zviša, potem krvavi ona, ker mora pogodbo izpolniti, sama pa nima zaslombe, ker ne sme drugod kupovati žita. To so velike težave in trajalo bo nekaj časa, predno pridemo iz teh zagat.

Enketa pri poljedelskem ministerstvu je predlagala, da se sestavi cenilna komisija, ki bi v sedmih obdobjih določevala žitne cene v raznih deželah, po katerih bi smela vojaščina žito sprejemati. Tako bi zadruga bile zavarovane in bi dobile vsak čas pri vojaščini ceno splošnega žitnega trga.

Zadruga v Sinčivasi je vojaščini oddala leta 1903. sedem vagonov ovsu in pet vagonov rži, letos bo se moglo manj oddati, ker je celovška okolica v jeseni že vojaški hram kar obsula, tako da se po zimi ni več sprejemalo.

Zadruga je imela premal čistilen stroj, lani smo si morali kupiti stroj, s katerim v enem dnevu čistimo cel vagon žita, tako, da se bo v bodoče moglo hitreje odposiljati. Upajmo, da se to oskrbovanje v vedno večjem obsegu prepusti zadrugam.

Vojska med Rusi in Japonci.

Umrite vsi — za domovino!

Kakor poroča neki dopisnik iz Port Arturja, je imel admiral Kamimura na prostovoljce, ki so se udeležili zadnjega napada z branderji (ladijami, ki vžigajo druge) sledeči nagovor: „Moji otroci, jaz vas pošiljam na najnevarnejši kraj, kjer boste izpostavljeni najhujšemu streljanju sovražnikov. Svoje lastne otroke mečem topovom v žrelo. Toda verujte mi, ako bi imel otroke, da bi ne pomišljal niti trenotek, ampak jih takoj odposlal z vami. Pojdite moji otroci, in pokažite sovražniku hrabrost sinov „vzhajajočega solnca“. Ako izgubite desno roko, delajte z levo, ako izgubite še to, delajte z nogami. Spominjajte se, da vas je le 70 mož, in vsakega čaka velikansko delo in velika odgovornost. Sedaj še ni prepozno, vsak naj odstopi, kdor se čuti preslabega za tako delo. No-

Reči se more, da pričinja oddih Piju X. z večerjo. Potem se ne govori več o poslih. Navadna tovariša pri jedi sta mu Msgr. Bressan in Msgr. Pescini. Tupatam pokliče papež svoji sestri, ki sta seveda vsi veseli, če moreta prav zaupno, kot preje, s svojim bratom za mizo preživeti kako uro. Zadnji čas se je dva ali trikrat pripetilo, da je Pij X. necega lepega dné, ne da bi koga preje obvestil, vzel svoj plašč, sam odprl duri, katerih ključke ima, in se šel sam samcat izprehajati po vatikanskih vrtih. Če so mu hotele straže slediti, jim je izrecno velel, ostati na stražišču; osebe, ki jih je srečal, je z roko prijazno pozdravil in nadaljeval svojo pot veselega obraza kot človek, ki je vesel, uživati trenutek svobode. Nedavno je bival celo uro v vrtovih. Videti ga je bilo idočega brzim korakom, potem, kako se je zdajci usedel na klop, pregledal neke papirje in se koj spet izprehajal.“

Smešničar.

* **Dvoumno.** Uradnik (načelniku pisarne ob povratku): „Pa so Vam toplice kaj hasnile, gosp. svetovalec?“ — Načelnik: „Seveda — zagotavljam Vas, da sem postal čisto drug človek.“ — Uradnik: „To bo vse osobje neizrecno veselilo.“

* **Ukazeljnež.** Leonček, ki je zagrešil laž in bil zato našeskan od očeta, priteče k materi, da ga ta potolaži. „Ampak Leon“, pravi ta, „kako vendar moreš tako lagati? Ko sem bila jaz majhna, se nisem nikdar zlagala.“ — Leonček: „Kdaj si pa začela, mamka?“

bena sramota ni, ako sedaj odstopite, sramotno pa bi bilo, udeležiti se podjetja, ne da bi imeli zadostnih močij.“ Tu so prekinili admiralov govor „hurá“-klici vojakov. Dalje je še govoril admiral: „Sedaj vam zapovedujem: umrite vsi brez izjeme za drago domovino. Vendar pa umrite šele po dokončanom delu, da se sovražnik ne bo veselil vaše smrti. Od vas se ne poslavljam s šampancem, ker vaše delo potrebuje popolnega, jasnega razuma. Izpraznite z menoj vred čašo čiste vode. Izpijite in pojdite na ladje, vaše grobove. „Hurá! Hurá!“

O stališču čet prihajajo razna poročila, v katerih se menjajo uspehi in neuspehi na obeh straneh. Pomisliti je treba, da je prostor, na katerem se bije boj, trikrat večji nego Avstrija, in da nobena stranka ne more še razpostaviti svojih čet tako, da bi drugi stranki na kakem drugem kraju bil vsak uspeh izključen. Večinoma se vrše sedaj vzhodno od Hajčena in okoli Fenvančena le praske prednjih straž.

Rusi nameravajo sedaj odločneje nastopati, kar začetkoma vsled nedostatnih priprav ni bilo mogoče. To so dobro uvideli tudi Japonci, ki so se raditega takoj začetkoma tako požurili z napadi na rusko brodoge, ker so se bali, da bi ofenziva združenega portarturskega in vladivostoškega brodoge že pri prvem napadu zadala jim znaten poraz. V ruskih vojaških krogih v Petrogradu upajo, da bo sedaj Rusija na morju in na suhem dohitela ono, kar je zamudila.

Japonci se jako pritožujejo radi ruskih min. Pozabili so menda, da so tudi oni okoli Port Arturja položili mnogo svojih min in da ni izključeno, da so mine, katerih se sedaj tako bojé, japonske.

Japonci se sedaj pripravljajo na nadaljnje prodiranje, katero hočejo pričeti istočasno na vsej črti, druge vesti pa zopet trdijo, da Japonce jako vzemirja, ker brodoge ruskih torpedovk križa pred Port Arturjem, in da so raditega sklenili, Port Artur zavzeti prej, predno bodo zopet pričeli nadaljnje prodiranje proti Liaojanu.

Zadnje dni poročajo o veliki bitki pri mestu Kinčovu nad Port Arturjem. Več o tem prihodnjé.

Dopisi.

Sv. Višarje. (Romarji.) Dan na dan vidiš prihajati posamezne pobožne romarje. Večidel so to sivi starčki, ki iščejo tukaj tolažbe; pa tudi stare mamice pogostoma med njimi lahko opazuješ. Radi prevelikega napora, ki je združen s hojo na goro, so do zdaj že dvakrat priletne ženske v svoji slabosti postale nezavestne ter so omedlele; in ako bi pomoči ne bilo hitro pri roki, bi lahko tudi bila smrt. Naj se toraj nobeden ne presili, naj hodi vsak počasno v hrib, kajti gora mu ne bode ubežala. — Na binkoštni pondeljek je prišla šesta procesija, namreč zgornji Štajerci, Nemci. Bilo jih je okol 300. Ta procesija ima to posebnost, da vsi romarji skupno molijo na glas, nekateri ob enem pa pojejo vmes, tako da s tem vsak vtis, bodisi petja ali molitve, uničijo. Romarji se vedejo sicer jako lepo in prinesejo cerkvi vsakokrat lepo darilo. Sedma procesija, ki je prišla v četrtek, t. j. 26. maja zvečer iz graške okolice, takozvana graška četvorica, je štela letos 22 romarjev. Sprejela se je slovesno. Pri tej procesiji ne vidiš žalostnih obrazov, ampak vse je več ali manj veselo. Glasovi sami na sebi bi mogoče še ne bili ravno napačni — ali te čudne melodije!

Ovčjavar. (Utonil.) Binkoštni ponedeljek 23. maja je šlo več fantov čez ozko brv, ki vodi preko zajzerskega potoka, kateri je vsled deževja zelo narastel. 11letni šolar L. Oizinger je spodrznil in padel v potok. Deroči valovi so ga nesli s seboj. Ljudje so slišali njegov krik, a mu niso mogli pomagati. Šele mrtvo truplo so spravili na suho.

Pokrče. Živeči osebi h pogrebu je šlo pretekli teden od nas v Karnski grad okrog 20 ljudi. Vsi v črnih oblekah in resnega obraza so jo prikorakali na dvorišče, kjer jih pa sreča gospa, katero so mislili — mrtvo! Sreča, da je bil med njimi kmet, ki je bil tako pogumen, da je prvi nagovoril „že rajno“ ter tako vse prepričal, da ni kaka prikazen. Kar je bilo ženstva, se menda strašansko dolgo niso opomogle od strahu, ter so se le po daljšem prigovarjanju približale hiši. V kuhinji se je začela kuhati krača in slanina itd. in tako so po kratkem obedu podušili si vsak prvo jezo in bili domu grede prav židane volje. — Ne poznano žensko, ki je prinesla žalostno vabilo ter si mislila s tako lažjo kaj pridobiti, so naznanili sodnji. (Tudi okrog Trga je nedavno neka ženska napravila tako zmešnjavo).

Timenica. (Toča), ki jo je prinesel binkoštno soboto blizu pol sedmih grozen vihar s Trga, kakor pravijo, čez Pulst, Otmanje, Gosposveto in se je raztegnila do Grebinja (čez Djekše) čez 13 občin, je pri nas rž in jarico ter sadje popolnoma — izjemoma stoji še kakšna rž manj ali v zavetji ne-

poškodovana — pšenico pa četrto do polovice pobila, in še travo, deteljo in dr. poškodovala. Občina je škodo hitro naznanila in komisija jo že pregleduje. Nekateri so brž začeli seči, da še kaj vsejejo. Videl sem tudi podelano pšenico puliti. Tako žalostno pa še vendar ni pri nas kakor onstran Krke, v Št. Juriju, Trušnjah in Št. Petru, kjer se menda ne pozna, kaj je sejano. Toliko toče že zelo dolgo ni bilo tukaj, sploh pri cerkvi je še ne pomnijo. Videli smo cele kupe, tla marsikje kakor s snegom pokrita, v Šmartnu pri šoli se je toče nagromadilo 75 centimetrov. Razun te imajo kmetje še druge nesreče; crknila so pred kratkim štiri žrebeta, enemu kobila, ki se je v zadnjem neurju shladila.

Jezersko. (Novi poti in steze Češke podružnice.) Na Jezerskem je dala napraviti Češka podružnica pot za sprehode od Gorenjega Jezerskega na Dolenje Jezersko. Pot vodi v bladu mimo šumečega Jezerskega potoka in nudi vse polno slikovitih pogledov. Dalje zgradi podružnica pot z Jezerskega vrha na Goli vrh. Trasirati hoče letos tudi pot z Jenkove planine na Babo, ki bi naj bila zaključek okrožnega pota, ki ga je uredila daleč na okrog preko hribov in gričev nad dolino, v kateri leži divno Jezersko. — Končno namerava popraviti novo stezo na koroški Storžič.

Gabrije pri Rudi. (Nevihta.) V soboto dné 21. maja 1904 je po celem hladnem dnevu zvečer okoli 6. do 7. ure naenkrat prišla strašna nevihta, katera je trajala samo nekaj minut. Toča se je vsula kakor orehi debela, da je bilo strah in groza. Vsa žitna polja so strašno poškodovana, zlasti pa ozimna rž, tako da so jo morali na večjih mestih pokositi. Tudi sadno drevje je hudo poškodovano, tako da letos ni več pričakovati kapljice sadjevca. Bog nas obvaruj hude ure.

Prevalje. (Prvi živinski semenj) se je dné 19. maja v Prevaljah vršil. Dolgo že je prebivalce okolice zanimala vest, da bodo tukaj živinski sejmi, in so bili radovedni, ali bodo prišli kupci in prodajalci; in glej, pričakovanje se je izpolnilo, ker vspeh je bil sijajen. Živine vsake vrste je bilo prignane 593, prodane 150. Govedi je bilo 504. Odkar so fužine v Prevaljah zapuščene, tukaj ni bilo več takega veselega gibanja, kakor na prvem sejmu. Mi smo zelo hvaležni naši deželni vladi, da da nam je dovolila sejme, čeravno samo dva, vendar je tudi to majhno nadomestilo za odpravljene fužine. Drugi živinski semenj bo v četrtek po sv. Jeronimu, t. j. 6. oktobra 1904.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

kot primes vsakdanji kavni pijačl

Novičar.

Na Koroškem.

Potrjena postava. Cesar je potrdil postavo, sklenjeno v zadnjem zasedanju dež. zbora, s katero se je uredil „likof“ kmetijskih poslov.

Umrl je dné 25. maja v bolnišnici usmiljenih bratov v Št. Vidu g. Jak. Meisterl, bivši trгоvec v Pliberku in pozneje poslovodja gospodarske zadruga v Sinčivasi. Bolehal je nad celo leto. — Dnó 27. maja je ravno tam umrl g. Fr. Katnik, podučitelj v Kapli ob Dravi, star 21 let. — V Celovcu je umrl dné 30. maja v pokojeni feldmaršallajtnant grof A. Christalnigg, star 67 let. Njegova lastnina so bili med drugim važenberški gradovi. N. p. v. m.!

Celovski mestni zbor je dovolil za zgradbo „Nemškega doma“ v Trstu 50 K. Nekateri odbor-niki so hoteli dati 100 K, a večina je to odklonila

Vsenemški list se nad tem huduje! Naj bi pa gg. sami segli v žep! Iz tujega denarja je pač lahko deliti podpore in to še za čisto nepotrebna podjetja!

Huda ura. Že zadnjič smo med dopisi poročali o strašni hudi uri, ki je binkoštno soboto napravila po Koroškem neizmerno škodo. Posebno hudo je delala toča okrog Špitala, dalje pri Trgu in kakor omenjeno pri Timenici, v velikovski okolici, Djekšah in tako dalje.

Celovec in okolica. Parobrodi na Vrbskem jezeru so pričeli redno voziti binkoštno nedeljo 23. t. m. — Dne 15. t. m. je pogorela gostilna „na planini“ nad Majerobnikom ob jezeru. Škode je 20.000 K. — Po noči 18. t. m. je nek tat vlomil v stanovanje tukajšnjega bankirja Rotauerja ter odnesel več sto kron. — Požarna bramba v Žrelecu obhaja dne 5. junija 25letnico svojega obstanka. — Veliko letovišče „Wahlis“ v Porečah so kupili židje Lederer, Schweinburg in dr. z Dunaja. — Letošnji pomladni sejem v Celovcu je bil v kljub ugodnemu vremenu slabo obiskan. — Za celovškega podžupana je zopet izvoljen dr. pl. Metnic. — Pri zadnji nevihti na binkoštno soboto je strela posestnikoma S. Kolenc p. d. Kostanc in T. Kulnik p. d. Volk v Starem Dvoru pri Grabštanju ubila 33 ovac. — Lov občine Št. Tomaž se bo dne 4. junija oddal na dražbi. Izklicna cena 180 kron in 64 kron. — Povsem razveljavljene so tudi občinske volitve na Mostiču.

Beljak in okolica. V Beljaku je dne 26. maja prišel oficijal državnih železnic, Fr. Sper pod vlak in bil takoj mrtev. Ne vé se, ali se je sam umoril, ali je ponesrečil. Štel je 50 let.

Zilska in Kanalska dolina. Cesar je dovolil požarni brambi v Pontablu 200 kron podpore. — Laških delavcev je prišlo do sredi maja preko Pontebe 57.700, precej več kakor lani. — Na kolo-dvoru v Trbižu je vlak dne 26. maja povozil delavca B. Martinca.

Podjunska dolina. Razna nemško-nacijonalna društva iz Celovca napravijo dne 5. junija skupen izlet v Pliberk. Namen izletu je očitno samo ta, da pospešujejo nemškutarijo in se do dobra nahajajo. „Stramme Gesinungsgenossen“ v Pliberku menda že delajo priprave. Pliberško maslo bo pa gotovo v ceni poskočilo! — Zveza nemških koroških pevcev ima svoj shod v Železni Kapli dne 12. jun. Tudi tu bode dosti hajlanja in farbanja! — Veleposestvo na Brankovcih, občina Važenberg, je prišlo zopet na dražbo, ki bo dne 18. julija. Cena 48.266 kron, najnižja ponudba 34.057 kron.

Po slovenskih deželah.

Književnost. Založništvo lista „Dom in Svet“ v Ljubljani je pričelo izdajati pod naslovom „Vojska na Daljnem Vzhodu“ natančen popis boja med Rusi in Japonci ter tamošnjih krajev. Dodanih je mnogo jako lepih slik. Delo izhaja po 16 strani dvakrat na mesec. Naročnina za 1 letnik (24 snopičev) stane 4 K 80 vin., posamezni snopiči po 20 vin. Podjetje toplo priporočamo!

Bohinjski železniški predor. Poročali smo že zadnjič, da je prevrtan bohinjski predor in s tem napravljena pot s Kranjskega na Goriško — pod zemljo. Še letos bo enaka pot napravljena s Koroške na Kranjsko. Zato bo gotovo zanimalo naše bralce, če jim kaj več sporočimo tudi o bohinjskem predoru. Zadnji kos tega predora so prevrtali 20. maja. Dolg je, kakor znano, 6334 metrov. Na severu, v Bohinju, vršilo se je delo s pomočjo električnih vrtnih strojev, na jugu, Podbrdom, se je pa vrtalo le z rokami; dne 18. maja manjkalo je le še 15 metrov. Tega dne so ustavili delo v južnem rovu; vsak dan se je pa vendar znižala debelost Kranjsko in Goriško ločujoče stene, padajoče kos za kosom pod napadi strojev in dinamita od bohinjske strani. Dne 20. maja manjkalo je, kakor so kazala merjenja, le še 5 metrov. Zato so izvrtali izvanredno dolgo luknjo, skoraj 4 metre, in jo nabasali prav dobro z dinamitom. In res, skala se je odmaknila na nasprotno stran, zveza rovojev je bila dovršena. Plamen svetilke, postavljene tik luknje, se je nagnil; precejšnji preprih vlada od severa na jug. Navdušenje vseh navzočih, koji so se borili dolga leta s trdo skalo, je bilo veliko. Konec je truda, delo z veliko natančnostjo dovršeno. Delavci so vrtnalno stroje okrasili in privlekli v občnem veselju iz tmine, kjer so se vjedali čez leto v skalo, zopet na dan. Okrog treh popoldne so piščalke na lokomotivih oznanjale z dolgim piskom prebitev predoru. Ostaja še, da se prevrtana stena skrči od 5 metrov na eden; ta zadnji kos pa pade 31. maja, dne velike slavnosti podretja bohinjskega predora, v navzočnosti visokih in najvišjih gostov. Pot s Kranjskega na Goriško bode prosta — pod zemljo. Pri zadnji 1 meter debeli steni zapali dinamitno patrono z električnim tokom nadvododa Leopold Salvator, ki v cesarjevem imenu slavnosti prisostvuje. Za slavnost so se vršile velike priprave. Podjetnik Cecconi je dal napraviti z ozirom na važni dogodek posebne kolajne, ki so se razdelile med udeležence.

Križem sveta.

Knajpovo zdravilišče Krapina, Hrvaško. Stvar se je drugače, bolje obrnila, kakor smo pričakovali. Zdravilišče se je moralo za polovico povečati, da vstreza vsem zahtevam. Sprehajališče je dolgo 32 metrov. Jarek za hojo po vodi se je popolnoma zakril pogledom radovednih in nepoklicanih gostov. Travnik, kjer se izprehajajo gostje po rosni travi, je izoran, očiščen vsakega plevela in posajen z novo sočno travo. Iz kopališča se je napravilo na bližnji hrib sv. Jožefa vijočo se pot, po kateri dosežejo vrh brez vsake težkoče celo bolniki slabih nog in slabih prsij. Raven drevored veže zdravilišče s parkom Dolac. Ravnatelj Okič izdaja letos slovenski mesečnik „Knajpovec“. Načrte pošilja ravnatelj in občina. Svoji k svojim!

Obsojen slovaški državni poslanec. Požunsko kraljevo sodišče je obsodilo ogerskega državnega poslanca, slovaškega zastopnika Franciška Veselskega na enoletni zapor, na tisoč kron denarne kazni in v povrnitev sodnih stroškov. Kot kandidat za državni zbor je baje „razžalil“ ogersko narodnost. Ubogi zatirani Slovaki v židovsko-liberalni Oggerski!

„Schulverein“ leta 1903. Že zadnjič smo poročali nekoliko o delovanju nemškega „schulvereina“. Dodati treba še sledeče podatke: To društvo za ponemčevanje slovanskih otrok je leta 1903. vzdrževalo 16 šol z 29 razredi, in sicer na Kranjskem 2, Štajerskem 3, v Galiciji 1, Šleziji 1, na Moravskem 3, na Češkem 6. Otroških vrtecev je vzdrževal „Schulverein“ lani 34, in sicer na Kranjskem 3, na Štajerskem 2, v Tirolah 1, na Moravskem 9, na Češkem 19. Podpore je dajal javnim šolam na Kranjskem 1, Primorskem 2, Koroškem 6, Štajerskem 2, v Bukovini 2, Galiciji 1, Šleziji 6, Moravi 11, na Češkem 21. Otroških vrtecev je podpiral „Schulverein“ na Kranjskem 1, Koroškem 3, Štajerskem 4, Šleziji 6, na Moravi 23, na Češkem 32. Lastnih šolskih zgradb ima na Kranjskem 6, Koroškem 2, Štajerskem 9, na Moravi 12, na Češkem 28. Mnogo zgradb je podpiral, med njimi na Štajerskem 1, Koroškem 2, Najgrje je pa, da daje „Schulverein“ nagrade učiteljem, ki ponemčujejo mladino. Teh Judeževih grošev se je polakomilo na Kranjskem 4, na Koroškem 31, na Štajerskem 7 učiteljev. Slovenski odgovor na to delovanje naših narodnih naprotnikov bodi: Podpirajmo „Družbo sv. Cirila in Metoda“! — Izkaz podpor nam tudi pojasnuje, zakaj je toliko koroških učiteljev tako besnih zoper vse, kar nosi slovensko ime!

Protiverska gonja na Francoskem. Na Francoskem so zaprli 13.000 javnih ljudskih šol, katere so vodili nepotrjeni redovi; zasebnih šol so zatvorili 12.000, med katerimi je bilo 2000 deških z 200.000 učenci in 10.000 šol za deklice, katere je obiskavalo okoli milijon učenk. Srednjih šol so imeli redovi 152, izmed katerih so jih 52 zatvorili popolnoma in ostale izročili v oskrbo svetnim duhovnikom. Zatvorili bodo še 4000 šol s 405.000 učenci. Iz 8 bolnišnic so tudi že prepodili redovnike in ostali bodo sledili. — Francijo bode veljalo preganjanje redov 400 milijonov frankov za nove stavbe in vsako leto 30 milijonov na plačah.

Izvrstan okus kave dosežete s primešanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorek dragovaljno.
Pošta 5 kg. pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odjemalcem zastoj pošiljani mesečnik.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-VIII.

Gospodarske stvari.

Živinska sol in molzne krave.

Pred nekoliko dnevi sem dobil od rojaka pismo, v katerem me prosi, naj mu odgovorim na sledeče vprašanje: „Ali se res molznim kravam mleko suši, če se jim daje živinska sol?“

Čudil sem se temu vprašanju. Saj je res čudno, če vpraša kdo, ali se po živinski soli mleko suši. To vprašanje kaže, kako žalostno je še po nekaterih slovenskih krajih z živinorejo. Ali ne obsodimo kar vseh krajev, recimo rajše, da so nekateri naši kmetje še prav slabo podkovani v živinoreji. Sol je ljudem in živalim neobhodno potrebna. Sol oživlja prebavljanje, napravlja dober tek in vsled tega se množina mleka povečuje. Torej se po živinski soli mleko ne suši, ampak se celó ravno zavoljo pokladanja soli več namolze, kar velja posebno za zimo, če dobivajo krave slabejšo, malo redilno in težko prebavno klajo.

Kravam ugaja vsaka sol, bodi si že čista kuhinjska, ali tako imenovana živinska sol. Živinska

sol pa ni nič drugega, kakor kuhinjska sol, samo da je pomešana z neznatno množino železne rje in pelina. Pomešana je samo iz tega vzroka, da je ljudje ne rabijo v kuhinji, ampak morajo kupovati dražjo kuhinjsko sol. Ta primes, ki se nahaja v živinski soli, pa ni nikakor škodljiva, odnosno ne suši pri kravah mleka, kajti železna rja je v želodcu in črevih neraztopna in gre neizpremenjena z blatom iz živalskega telesa, pelin pa želodec celo krepi in pospešuje prebavljanje. *Podbor.*

Žitne cene.

Razna poročila o neugodnem stanju žetev so povzročila, da se je žitna cena zadnje dni nekoliko zboljšala. Oggerska je imela lani obilno žetev, tako da se je vedno žita ponujalo, in cena ni mogla se povspeti, akoravno se je na zunanjih trgih boljše plačevalo; cena ni bila zunaj toliko višja, da bi se bilo izplačalo izvažanje. O prihodnji žetvi se pa ne poroča ugodno; zato se za jesen že dražje prodaja, in sicer na Dunaju:

pšenica	8-07	do	9-—
rž	7-01	„	7-25
ječmen	5-08	„	6-—
oves	5-75	„	6-05

V Pragi:

pšenica	8-65	„	9-15
rž	6-06	„	6-08
oves	5-60	„	6-30

V Budapešti:

pšenica	8-06	„	—
rž	6-95	„	—
oves	5-05	„	—
turšica	5-04	„	—

V Celovcu:

pšenica	8-—	„	—
rž	6-05	„	7-—
oves	6-05	„	7-—
ajda	9-—	„	—

Celovski trg je še vedno precej živahen in se pravaža dosti žita, zato zaostaja cena, ki bi sicer morala biti višja; rž je n. pr. v Celovcu cenejša, kot v Budapešti, ko bi morala vsaj za 1½ krone biti višje v ceni. Živahni agentje prodajajo mlinom ogersko blago, domače se pa skoro da prodati ne bo več dalo.

Rodoljubi!

Spominjajte se

„narodnega sklada“!

Vabilo.

Posojilnica za župnije Škoflje, Logavas, Št. Ilj in Otok napravi svoj redni letni občni zbor na praznik sv. Rešnjega Telesa, t. j. 2. junija t. l. v posojilničnem prostoru pri Kristofu po poldanski božji službi. Dnevni red: 1. Poročilo o letnem računu. 2. Volitev odbornikov. 3. Slučajni nasveti. *Odbor.*

Loterijske številke od 28. maja 1904.

Trst	77	67	13	30	26
Linc	29	25	32	61	74

NAZNANILA.

Na prodaj je

malo, p. d. Foltáčevno posestvo v Podgorji (pri Št. Jakobu v Rožu). Svetá je 3 joha (posetve 4 birnje) s pašno pravico. Hiša stoji blizu kolodvora v Podgorji. — Več pove Janez Rasinger, p. d. Čošl na Hodnini, pošta Št. Jakob v Rožu.

Prodá se

en lep koles na novo rumeno lakiran s streho, zadnja cena 100 goldinarjev, in en manjši, starejši, zadnja cena 35 goldinarjev, v Beljaku, Italijanska cesta št. 9.

Prodá se

iz proste roke **Jaricevo posestvo v Rogarji vasi** pri Št. Tomažu, eno uro od Celovca. Obsega nad 27 oralov njiv, 3 orale travnikov, 70 sežnjev vrta, 6½ oralov pašnika, 15 oralov gozda. — Več pove p. d. Hobjan v Guntni vasi, fara Št. Jakob pod Celovcem.

Slovinci, spominjajte se Velikovške šole!

Oklic.A. 51/4
5

V zapuščini po na Reberci zamrlem g. župniku in komendatorju Valentinu Šumah-u se bode

v **pondeljek in torek dne 6. in 7. junija 1904 dopoldne ob 8. uri na Reberci** vršila prostovaljna razprodaja k zapuščini spadajočih premičnin. Prodalo se bode namreč: 7 krav, 5 telic, 8 juncev, 2 konja, 19 svinj, več vozov, poljedelsko in drugo gospodarsko orodje, setev, hišna oprava, obleka, perilo in druge različne reči.

Prvi dan se bode prodajala živina in gospodarsko orodje, drugi dan pa hišna oprava, obleka in perilo.

Ako ne bode mogoče, vse v dveh dneh prodati, se bode prodaja tretji dan nadaljevala.

To se daje kupovalcem, ki želijo kaj kupiti, s tem na znanje, da se bodejo reči le proti plačilu v gotovini oddale.

C. kr. okrajna sodnija v Železni Kapli,
dne 21. maja 1904.

Mizarski učenc

se takoj sprejme pri **Matiju Bergine-u v Vrbi** na jezeru.

Za birmo!

Cenene, samo dobre

ure,

blago iz zlata in srebra,
s triletnim pismenim jamstvom,
prodaja najbolj znana tovarniška zaloga ur

Ivan Živný,

Dunaj, Mariahilfergürtel 37.

Zahtevajte bogato ilustrovane cenike zastonj in franko.

Istrska vinarska zadruga v Pulju

prodaja v svoji
podružnici v Beljaku,
Freihausgasse št. 3.

sledeča popolnoma **natorna istrska vina** za sledeče cene na debelo, od železnice v Beljaku, brez sodov, v množinah od 56 l. naprej, in sicer:
rdeča vina: Teran II. 36 K, Teran I. 44 K, Stafela 36 K, Refoškata 60 K. Opolo (krvno vino) 56 K.

Bela vina: Namizno vino 40 K. Muskat II, 60 K. Muškata I, 104 K. Dugava 80 K.

Za točno postrežbo se jamči, sodi se dajejo na posodo.

Spoštovanjem

J. Kofler,
poslovodja.

Močen **učenc**, obeh deželnih jezikov zmožen, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom,

Pavel Aichwalder,

Celovec, Ljubljanska cesta št. 1.

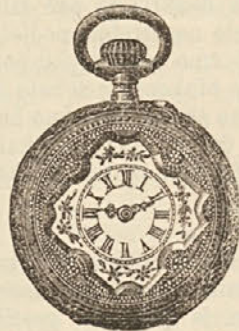
Priporočam p. n. občinstvu razno špecerijsko blago itd.

Spoštovanjem

Pavel Aichwalder.

Na prodaj je

p. d. **Tišlerjeva kajza** v Ledenicah nad Rožekom, z njivami, travniki in gozdom ter dobro vodo. Leži blizu nove železne ceste in kolodvora. Bi se dala prezidati tudi v vilo, ker je na lepem kraju. Več pové posestnik **Tomaž Derzola** v Ledenicah, pošta Ledenice.

Naznanjam uljudno, da je ravnokar izšel moj

novi veliki cenik, ki obsega čez 600 podob, in katerega razpošiljam **zastonj in poštine prosto.** Ker razpošiljam svoje blago po celem svetu, je to dokaz, da je isto res fino, da so cene nizke in postrežba poštena. Naj se zatorej vsak zanesljivo obrne do moje tvrdke.

Z velespoštovanjem

H. Suttner,

urar in zalagatelj c. kr. avstrijskih uradnikov v Kranju (Krainburg).

Zdravje je največje bogastvo!**Kapljice sv. Marka.**

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žilodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezeh ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madroni ter ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb,** zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — **Cena je naslednja** in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14.60 K, 5 ducate (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznalnih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baratinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanić, seljak itd.

Ustanovljena l. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!**Istrska vinarska zadruga v Pulju**

prodaja v svoji
podružnici v Beljaku,
Freihausgasse št. 3.

sledeča popolnoma **natorna istrska vina** za sledeče cene na debelo, od železnice v Beljaku, brez sodov, v množinah od 56 l. naprej, in sicer:
rdeča vina: Teran II. 36 K, Teran I. 44 K, Stafela 36 K, Refoškata 60 K. Opolo (krvno vino) 56 K.

Bela vina: Namizno vino 40 K. Muskat II, 60 K. Muškata I, 104 K. Dugava 80 K.

Za točno postrežbo se jamči, sodi se dajejo na posodo.

Spoštovanjem

J. Kofler,
poslovodja.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.**Brizgalnice za sadno drevje**

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga,

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,

svetilnice na acetilen, da se ulové leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mlince za grozdje,

novi priprave proti peronospori in za žveplenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

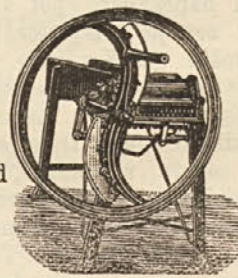
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastonj in franko.

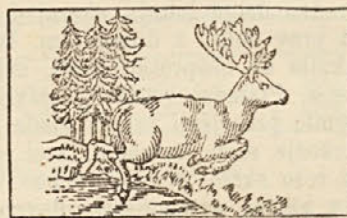
Dopisuje se v vseh jezikih.

Zahtevajte pri nakupu**Schicht-ovo štedilno milo**

z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares **zajamčeno pristno**, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“. **Dobiva se povsod!**

Varstvena znamka.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1,000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.